

ALEJANDRO.

PAULINE OLSSON GHOREISHI

Alejandro.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

*Quiero escarbar la tierra con los dientes,
quiero apartar la tierra parte a parte
a dentelladas secas y calientes.*

*Quiero minar la tierra hasta encontrarte
y besarte la noble calavera
y desamordazarte y regresarte. [...]*

*A las aladas almas de las rosas
del almendro de nata te requiero,
que tenemos que hablar de muchas cosas,
compañero del alma, compañero.*

Miguel Hernández,
Ur *Elegía (a Ramón Sijé)*, 1936

Jag ligger i soffan vilar huvudet mot Jasmins bröst det ösregnar utanför vår lägenhet. Vi tittar på teve med låg volym men det är mest Jasmin som tittar jag hänger inte med för det finns saker jag funderar på som när jag tittade i hennes mobil för några veckor sen. Jag håller på att somna till i hennes famn när min telefon ringer jag tar upp den för att trycka bort samtalet men när jag ser att det är Adam sätter jag mig upp i soffan och tittar en stund på hans namn på skärmen för han ringer nästan aldrig. Jag svarar och Adam pratar snabbt uppstressat han har panik han säger Hallå har du hört? Jag ställer mig upp och Jasmin frågar vad jag gör hon frågar om det har hänt något. Hon sänker teven ännu mer jag trycker telefonen hårt mot örat känner hur jag blir varm och svettig av den på kinden när Adam säger Hallå vet du vad som har hänt, Alejandro finns inte längre. Adam säger Hallå vet du vad som har hänt, Alejandro är död. Han frågar om jag fortfarande är där om jag är kvar om jag hör vad han säger för jag har inte sagt något sen jag svarade för jag fattar inte jag fattar ingenting. Jasmin ställer sig framför mig och börjar tjata och gnälla jag hatar när hon tjarar och gnäller sådär hon ber mig prata med henne hon vädjar till mig jag säger Ja okej Alejandro är död han är borta och då blir hon helt vit i ansiktet och slutar. Tjata och gnälla. Jag känner svett rinna över ryggen jag vill kräkas men jag kväljer bara.

Jag har inte sett honom på så länge men jag visste inte att det skulle bli såhär jag skäms för att jag inte gjorde mer för att jag slutade tänka på honom jag minns så tydligt första gången vi sågs. Jag trodde väl att han skulle växa upp någon gång att han skulle lägga av det var inte meningen att sluta tänka på honom jag undrar om han fortfarande hade funnits om jag inte hade slutat.

Jasmin bara står där och tittar ut genom fönstret på regnet hennes tårar rinner hennes mascara rinner hon är inte snygg när hon gråter jag klarar inte av att se henne sådär orkar inte krama henne jag måste bort därifrån jag ger henne telefonen jag säger att hon får prata med Adam istället. Hon tar den och jag går iväg till sovrummet jag stänger dörren hårt som om det är hennes fel men jag fattar inte, förlåt. Förlåt förlåt förlåt förlåt förlåt.

Mitt alarm ringer det skriker i mina öron det gör ont i magen jag stänger av. Jasmin sover bredvid mig jag förstår inte hur jag ska kunna jobba idag jag förstår inte hur hon har sovit hela natten. Jag vill sova somnar om sover tills det blir bråttom hinner bara borsta tänderna snabbt och sen springa ut till bilen det är skönt att vara stressad.

Klockan är halv sju jag gasar snabbt och hårt ingen är ute jag låtsas att jag är med i GTA om det hade funnits bilar framför mig hade jag gasat på kört sicksack mellan dem.

Jag stämplar in tar upp dagens schema hälsar helt kort på killarna på jobbet de säger att jag ser trött ut jag skrattar sen går jag in på toaletten och bara står där.

Jag går till garaget sätter mig i en truck kör till parkeringsrutan där en stor lastbil väntar. Jag lastar in allt det är stora grejer jag drar upp dem på trucken åker så fram och tillbaka tills det är tomt det går snabbt. Efter det får jag en annan leverans jag åker till den rutan och lastar ut kartonger från en annan lastbil jag vet inte ens vad det är för grejer jag kan inte ta in mer information i hjärnan fast mina ögon är helt klarvakna.

När jag går på rast har jag glömt bort allt alltså mitt minne har lagt av jag dricker kaffe och känner mig glad på ett konstigt sätt och då ser jag att pappa har skickat ett sms. Han undrar vad jag gör och hur jag mår jag inser att jag inte alls är glad och att mamma och pappa inte vet något än för då

hade de ringt mig flera gånger nu. Jag svarar att jag mår bra och är på jobbet jag frågar hur pappa mår och han svarar att han är i sitt garage och håller på med bilen. Han avslutar alla sms med Från pappa fast jag sagt till honom flera gånger att det inte behövs.

Jag läser Expressen på telefonen det står ingenting där om hans död ingenstans det är ingen som bryr sig jag ryser det är inte så här han hade velat dö ingen var där ingen var stressad vi visste inte ens att det hände det var ingenting.

Plötsligt ringer mamma jag kan inte svara inte här jag klickar henne hon ringer igen det går inte hon fortsätter ringa jag fortsätter klicka jag lägger telefonen i mitt skåp stänger hårt jag sväljer flera gånger.

Jag och Jasmin kör bil på Nobelvägen vi säger inte ett ord till varandra det är bara helt tyst inte ens radio. När vi är framme i Sorgenfri kommer mamma ner och möter oss hon gråter jag parkerar bilen sen kramar hon oss båda och säger massa saker på spanska jag orkar inte lyssna kan inte ta in orden det låter bara som mummel för mig.

Vi går upp till pappa mamma har lagat mat en lasagne i ugnen jag och Jasmin sätter oss i soffan pappa har tårar i ögonen han torkar bort dem med handen han säger att han är ledsen för vad som hänt sen frågar han om min Saab fungerar som den ska. Mamma går omkring helt hårt hon pratar med sig själv hon ger mig panik i hela kroppen jag kan inte ens titta på henne.

Vi äter middag och pratar lite om honom mamma och pappa berättar historier från när vi var små jag lyssnar och tuggar jag känner ingen smak men tar ändå mer när jag ätit upp för att vara sysselsatt. Jasmin säger knappt något heller men det är skönt att hon är med för hon lyssnar intensivt och skrattar på rätt ställen så att jag inte behöver.

Mamma går iväg till köket sen kommer hon tillbaka med ett fotoalbum som jag inte sett på länge hon säger att hon och pappa tittade i det innan vi kom och att hon vill visa mig en sak. Hon bläddrar i det sen stannar hon upp det är en bild på mig och Alejandro hon berättar att det var efter en skolavslutning när jag hade slutat tvåan och Alejandro ettan jag tittar jag vet direkt vad det är. Pappa blir tårögd igen när han ser bilden han tar ut den från albumet håller den framför sig som om det gör någon skillnad att se den på nära håll som om det spelar någon roll men jag ser att han ler när han tittar på oss. Jag och Alejandro sitter på min säng vi skrattar Alejandro har på sig en Spider-Man-pyjamas han var riktigt besatt av Spider-Man på den tiden. Iallafall så sitter vi där på sängkanten våra fötter når inte ens ner till golvet och bredvid oss i sängen ligger en ketchupflaska och min gosedjurshäst det är fullt av ketchup i sängen och Alejandro har ketchup i ansiktet. Det var pappa som tog bilden.

Jag tackar för maten säger att jag vill åka hem.

Mamma och pappa reser sig följer oss till hallen jag pussar och kramar dem sen går jag och Jasmin ner sätter oss i bilen igen jag sätter på radion orkar inte tystnaden vi lyssnar på Din gata. Jasmin håller på med sin mobil jag försöker att inte tänka så mycket bara fokusera på körningen fast det nästan bara är raksträcka hela vägen hem.

Det känns som att tiden står stilla när vi är hemma allt är bara helt lugnt i luften och på ett sätt är det lätt för jag känner ingenting den där känslan när inget spelar någon roll.

Jag säger till Jasmin att jag vet att killar har skrivit till henne Hej vad fin du är och att hon har svarat Tack detsamma jag har sett det med egna ögon på hennes mobil jag frågar henne var hennes respekt är. Hon ser helt förvirrad ut men jag ser att hon stelnar till jag vet hur hon ser ut när hon ljuger hon säger till

mig att det inte är sant men hennes ansikte säger något annat. Jag skriker till henne att hon vill knulla andra killar att det här inte funkar längre hon tar ett djupt andetag sen går hon mot mig men jag trycker bara bort henne. Då börjar hon gråta helt högt hon säger att hon vill vara med mig men jag har tänkt på det här länge jag minns i början när vi träffades hennes leende när hon skrattade det där påverkade mig då men det påverkar mig inte längre jag vet det för när jag hittade Tinder på hennes mobil blev jag lättad fast det gjorde mig förbannad.

Hon kommer till mig igen jag låter henne jag gråter i hennes famn sen dumpar jag henne säger Du måste ta dina saker och flytta.

Jag sitter på Adams gamingstol framför hans skrivbord och han sitter bredvid på en stol han hämtade från köket. Vi kollar in i hans stationära Mac vi måste beställa blommor från oss till begravningen det är han som säger att man ska göra det.

Först bara sitter vi där framför skärmen ingen säger något jag klickar några gånger med musen men jag vet inte vad vi ska göra och hans mus är jättesnabb jag förstår inte varför han har ställt in den så. Min telefon ringer jag tittar på den det är mamma jag trycker bort det sen öppnar jag Safari på datorn och Adam tar över tangentbordet men jag tar tillbaka det jag googlar på rosor hittar en hemsida. Han säger till mig vad jag ska trycka på för jag orkar inte läsa någon text jag vet bara att han vill ha rosor att han gillar det.

På något sätt beställer vi massor av röda rosor.

Plötsligt börjar jag skratta helt galet Adam säger inget han är bara tyst han tittar inte ens på mig men jag kan inte stoppa mig det rinner ut från mig jag skrattar för jag tänker på att Alejandro kommer ligga i en kista på sin egen begravning det kommer finnas bilder på honom inramade på kistan och jag kommer gå fram till honom titta in i hans ögon och se hans tatuering. Jag skrattar för han kommer titta tillbaka på mig och le för alltid det kommer vara en helt sjuk scen och jag önskar att han levde för då hade jag kunnat säga till honom hur sjukt det var när han låg i en kista och alla grät och la rosor på den.

Det ser ut som att Adam gråter han reser sig hostar till säger att han ska hämta vatten han frågar mig om jag vill ha vatten jag säger Nej och sitter kvar på stolen. Adam lämnar mig jag hör kranen spola i köket.

Mamma har skickat sms hon frågar mig vad jag vill göra på min födelsedag hon säger att vi kan göra vad jag vill jag svarar inte.

När Adam kommer tillbaka har han ett tomt glas i handen han är svullen i ansiktet.

Jag orkar inte vara kvar och vi har gjort det vi skulle jag säger att jag ska gå och kramar honom kysser honom på kinden han sitter kvar på stolen när jag går till hallen.

Det är fint väder ute några duvor har fest de äter pommes frites.

Solen lyser i mitt ansikte jag går inte hem går bara runt strövar sätter mig på en random bar nära kanalen där jag vet att ingen jag känner kommer vara. Jag tar en öl dricker upp den och sen går jag någon annanstans till en annan bar och fortsätter.

Jag strövar som en alkis.

Jag ringer Jasmin hon svarar jag hör att hon är ute hon säger att hon är med några kollegor och då lackar jag för medan jag varit hos Adam och gjort böggrejer har hon gjort sig fin haft kul jag lägger på i hennes öra. Jag sitter kvar jag tar en till jag vet ingenting hon ringer mig igen jag svarar Fuck you sen dricker jag upp jag gråter inte.

Jag är full fast ändå inte jag måste ta mig hem hon ringer mig igen jag promenerar försöker tänka på vägen men det är för varmt för några tankar.

När jag är hemma lägger jag mig i sängen hon kramar mig jag ber om ursäkt för allt och hon med men det är verkligen slut vi båda vet det.

Första gången jag träffade honom gick vi på dagis han stod i hallen och hade tagit på sig sina fula Spider-Man-stövlar på fel fot han var en riktigt äcklig unge för när hans mamma påpekade det skrek han CIERRA EL HOCICO PUTA till henne. Fyfan vad det brann i mig hans mamma var blond och svensk hon kunde nästan ingen spanska hon trodde väl att det betydde sluta jag vill inte eller något. Jag gick fram till ungen tog honom hårt i handleden såg in i hans stora bruna ögon och sa till honom Pratar du sådär med din mamma igen kommer jag slå dig tills din mun är full av blod och dina tänder hamnar i din mage efter att du svalt dem. Mamman samlade ihop hans teckningar och skit sen satte hon sig på huk hon var lugn och snäll jag respekterade det men han fortsatte dampa och skrika och hans mammas ögon såg så trötta ut de hängde ner.

Vi fortsatte gå i skolan tillsammans jag gick en klass över honom och vi såg kanske inte så nära ut för lärarna eller de andra barnen för när han inte var med kallade jag honom för dampbarn och sa att han hade adhd fast jag inte visste vad det var för något men helt ärligt det måste ha varit adhd för vem fan kallar sin mamma för hora sådär i hennes ansikte.

Han blev bättre sen när vi blev äldre han blev verkligen lugnare men sen drog hans pappa och då ville han aldrig prata svenska mer han vägrade han pratade bara spanska fast ingen förstod alltså om någon frågade honom något på svenska så

kunde han skrika tillbaka på spanska som att han var galen. Jag fick gnälla och tjata på honom jag sa Alejandro du måste prata svenska också annars kommer du bli som Kuan, Kuan var en kines på skolan som pratade halvdan svenska och halvdan mandarin så han kunde inte något språk flytande. Jag visste att Alejandro inte ville ha det så och efter ett tag pratade han svenska igen och spanska med mig och min familj.

När jag ska hämta Adam står han redan utanför sin port fast jag är tidig. Jag visste inte vad jag skulle ha på mig det var svårt att välja det blev en blazer och ett par nya vita sneakers som jag köpte igår men jag känner mig ful och felklädd. När Adam öppnar bildörren ser jag att han har på sig svart kostym en blå skjorta med en lila slips jag slappnar av blir nöjd med mitt klädval för jag ser iallafall inte ut som honom. Det blir konstig stämning mellan oss ingen har ens sagt hej och jag vet inte om vi borde kramas men vi sitter redan i bilen så vi gör inte det.

Jag kör till en blombutik utanför Triangeln för Adam har sagt att vi borde ha med oss blommor i handen också jag parkerar i närheten. Jag vet att det är rosor vi ska ha jag tycker det blir finare och bättre om alla blommor från oss är samma jag säger det till Adam och han nickar bara det känns inte som att han bryr sig. Det är en liten butik jag har nog aldrig tänkt på den förut vi går in tillsammans jag går fram till en tjej som står bakom kassan säger Hej till henne och väntar på att hon ska säga hej tillbaka men hon är seg som fan hon är bara tyst men till slut säger hon Hej också men med en ton jag inte gillar. Jag säger till henne att vi vill köpa rosor. Den här tjejen ler stort och äckligt mot mig hon säger Jaha okej vad trevligt. Jag ser på Adam det är hans tur att säga något han säger Nej va vadå vi ska ha ganska många rosor två buketter det är stelt